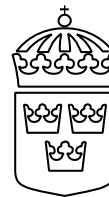

Regeringens proposition

2019/20:16

Transmissionsledningar för naturgas mellan EU och tredjeland

Prop.
2019/20:16

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 19 september 2019

Stefan Löfven

Anders Ygeman
(Infrastrukturdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar i naturgaslagen för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas.

I fråga om ny naturgasinfrastruktur ska undantag från naturgaslagens bestämmelser få beviljas bara om undantaget inte kommer att skada konkurrensen på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen eller skada försörjningstryggheten i fråga om naturgas i EU.

Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av direktiv 2009/73/EG ska anmäla avtalet till Energimarknadsinspektionen.

I propositionen föreslås även ändringar i lagen om beredskapslagring av olja för att genomföra kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581 av den 19 oktober 2018 om ändring av rådets direktiv 2009/119/EG vad avser metoderna för beräkning av lagringsskyldigheter. Ändringarna avser dels ett lagringsårs förläggning, dels hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik.

Ändringarna i både naturgaslagen och lagen om beredskapslagring av olja föreslås träda i kraft den 1 januari 2020.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja	6
3	Ärendet och dess beredning	8
4	Gasmarknadsdirektivet och de aktuella ändringarna	8
5	Behovet av genomförandeåtgärder med anledning av det ändrade gasmarknadsdirektivet	10
6	Ny naturgasinfrastruktur	12
7	Skyldighet att anmäla avtal om driften av en transmissionsledning till tillsynsmyndigheten	13
8	Ändringarna i lagen om beredskapslagring av olja	13
9	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	14
10	Konsekvensanalys	15
11	Författningskommentar	17
11.1	Förslaget till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)	17
11.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja	18
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas	20
Bilaga 2	Promemorians lagförslag	27
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	29
Bilaga 4	Kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581 av den 19 oktober 2018 om ändring av rådets direktiv 2009/119/EG vad avser metoderna för beräkning av lagringsskyldigheter	30
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	34
Utdrag ur	protokoll vid regeringssammanträde den 19 september 2019	35

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2019/20:16

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om naturgaslagen (2005:403)

dels att 9 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 10 kap. 14 §, och närmast före 10 kap. 14 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Ett undantag enligt 1 § får beviljas bara om

a) investeringen stärker konkurrensen *vad* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

b) den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

c) den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

d) avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

e) ett beviljat undantag inte kommer att skada konkurrensen *eller* en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas *eller* hindra de anläggningar, till vilka den eller de nya anläggningarna *skall* anslutas, från att fungera ekonomiskt effektivt.

1. investeringen stärker konkurrensen *när det* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

2. den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

3. den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

4. avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

5. ett beviljat undantag inte kommer att

a) skada konkurrensen *på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen,*

b) skada en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas,

c) hindra de anläggningar till vilka den eller de nya anläggningarna *ska* anslutas från att fungera ekonomiskt effektivt, *eller*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692.

d) skada försörjningstryggheten i fråga om naturgas i Europeiska unionen.

Föreskriften i första stycket c gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

Första stycket 3 gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

10 kap.

Skyldighet att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten

14 §

Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692, ska anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja

Häri genom föreskrivs² att 1 kap. 2 § lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

I denna lag betyder

allvarligt försörjningsavbrott: kraftig och plötslig minskning av leveranserna av råolja eller petroleumprodukter till Europeiska unionen eller till en medlemsstat vare sig den medfört ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager eller inte,

beredskapslager: lager av sådana energiprodukter som förtecknas i *avsnitt 3.1 första stycket i bilaga C* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik som medlemsstaterna i Europeiska unionen är skyldiga att ha enligt rådets direktiv 2009/119/EG om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter och enligt avtal om ett internationellt energiprogram av den 18 november 1974,

inhemsk konsumtion: totala mängder energiprodukter, beräknade enligt bilaga II till rådets direktiv 2009/119/EG, som levererats inom landet både för energiändamål och för andra ändamål och som omfattar leveranser till omvandlingssektorn, industrin, transporter, hushåll och andra sektorer för slutkonsumtion inklusive energisektorns egen konsumtion med undantag för bränsle som krävs för raffinering,

beredskapslager: lager av sådana energiprodukter som förtecknas i *kapitel 3.4 i bilaga A* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik som medlemsstaterna i Europeiska unionen är skyldiga att ha enligt rådets direktiv 2009/119/EG om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter och enligt avtal om ett internationellt energiprogram av den 18 november 1974,

inhemsk konsumtion: totala mängder energiprodukter, beräknade enligt bilaga II till rådets direktiv 2009/119/EG, i lydelsen enligt *kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581*, som levererats inom landet både för energiändamål och för andra ändamål och som omfattar leveranser till omvandlingssektorn, industrin, transporter, hushåll och andra sektorer för slutkonsumtion inklusive energisektorns egen konsumtion med undantag för bränsle som krävs för raffinering,

² Rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, i lydelsen enligt kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581.

kommersiella lager: sådana lager av energiprodukter som förtecknas i *avsnitt 3.1 första stycket i bilaga C* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 som hålls av ekonomiska aktörer och som inte omfattas av kraven i rådets direktiv 2009/119/EG,

lagringsbränslen: ett eller flera av de bränslen som förtecknas i *avsnitt 3.1 första stycket i bilaga C* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008,

lagringsår: perioden från och med 1 april ett år till och med 31 mars påföljande år,

referensår: det kalenderår som föregår ett lagringsår,

tillsynsmyndighet: den myndighet som regeringen utser enligt 8 kap. 1 §.

kommersiella lager: sådana lager av energiprodukter som förtecknas i *kapitel 3.4 i bilaga A* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 som hålls av ekonomiska aktörer och som inte omfattas av kraven i rådets direktiv 2009/119/EG,

lagringsbränslen: ett eller flera av de bränslen som förtecknas i *kapitel 3.4 i bilaga A* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008,

lagringsår: perioden från och med 1 juli ett år till och med 30 juni påföljande år,

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.
 2. Det lagringsår som inleddes den 1 april 2019 ska avslutas den 30 juni 2020.

3 Ärendet och dess beredning

Transmissionsledningar för naturgas mellan EU och tredjeland

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas trädde i kraft den 23 maj 2019. Ändringsdirektivet, som återges i *bilaga 1*, ska vara genomfört i nationell rätt senast den 24 februari 2020. Direktiv 2009/73/EG kallas i det följande gasmarknadsdirektivet.

En promemoria med förslag till genomförandeåtgärder har tagits fram i Infrastrukturdepartementet. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Förslaget har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren och en sammanställning av svaren finns tillgängliga i Infrastrukturdepartementet (I2019/01842/E).

Beredskapslagring av olja

Kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581 av den 19 oktober 2018 om ändring av rådets direktiv 2009/119/EG vad avser metoderna för beräkning av lagringsskyldigheter trädde i kraft den 11 november 2018. Medlemsstaterna ska senast den 19 oktober 2019 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa genomförandedirektivet, som återges i *bilaga 4*.

Med anledning av genomförandedirektivet har ett utkast med förslag till ändringar i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja när det gäller ett lagringsårs förläggning och hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik beretts under hand med Statens energimyndighet. Enligt uppgift till Infrastrukturdepartementet har Statens energimyndighet lämnat information till dem som är lagringsskyldiga enligt lagen om beredskapslagring av olja om vad kommissionens genomförandedirektiv innebär i fråga om förläggningen av lagringsåret.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 29 augusti 2019 att inhämta Lagrådets yttrande över ett lagförslag som överensstämmer med propositionens förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403). Lagrådet lämnade förslaget utan erinran. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*.

I förhållande till lagrådsremissen lämnas även förslag till ändringar i lagen om beredskapslagring av olja. De föreslagna lagändringarna är författningstekniskt och även i övrigt av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

4 Gasmarknadsdirektivet och de aktuella ändringarna

Gasmarknadsdirektivet ingår i det s.k. tredje inre marknads paketet för el och naturgas, som antogs av Europaparlamentet och rådet den 13 juli 2009. Gas-

marknadsdirektivet har i Sverige genomförts bl.a. genom ändringar i naturgaslagen (2005:403). En närmare beskrivning av direktivet och de nationella genomförandeåtgärderna finns i propositionen Tredje inre marknads paketet för el och naturgas (prop. 2010/11:70) och propositionen Tredje inre marknads paketet för el och naturgas – vissa genomförandeåtgärder (prop. 2011/12:77).

Förtydliganden när det gäller förhållandet till tredjeland

Europeiska kommissionen konstaterade hösten 2017 att gasmarknadsdirektivets definition av sammanlänkning inte kan tillämpas på förbindelser mellan EU och tredjeland. Denna brist på ett tydligt rättsligt ramverk bedömdes vara skadlig för den inre energimarknadens funktion och för försörjningstryggheten. I november 2017 presenterade kommissionen ett förslag till ändring av gasmarknadsdirektivet främst för att förtydliga hur direktivet ska tillämpas i fråga om transmissionsledningarna mellan EU och tredjeland.

Transmission innebär transport av större volymer gas genom ett nät som i huvudsak består av högtrycksledningar. Transmissionsverksamhet är föremål för en omfattande reglering i gasmarknadsdirektivet och i svensk rätt.

Ändringarnas syfte och innebörd

Syftet med ändringarna enligt direktiv (EU) 2019/692 är att undanröja oklarheter och förtydliga hur gasmarknadsdirektivets grundläggande principer om åtskillnad mellan handel och produktion respektive överföring, tillträde för tredje part till icke-diskriminerande och reglerade tariffer samt transparens i verksamheten ska tillämpas på framför allt transmissionsledningarna. De nya bestämmelserna innehåller övergångsregler för befintliga ledningar och, i förekommande fall, därtill kopplade internationella avtal. Slutligen införs en procedur med krav på bemyndiganden från Europeiska kommissionen innan en medlemsstat kan påbörja förhandlingar och ingå ett internationellt avtal som rör driften av en transmissionsledning i frågor som omfattas av direktivets tillämpningsområde.

Eftersom sjöledningarna ofta sträcker sig över flera medlemsstater utan att vara sammanlänkade med deras marknader görs följande förtydligande i skäl 9 i ändringsdirektivets ingress. För sjöledningarna ska gasmarknadsdirektivet tillämpas i territoriellt vatten i den medlemsstat som har den första sammanlänkningen med ett tredjeland. Således kommer den medlemsstaten att ansvara för att tillämpa direktivet och för att genomföra de samråd som i flera situationer är föreskrivna.

Ikraftträdande och genomförande

Ändringarna trädde i kraft den 23 maj 2019 och gäller för befintliga och nya transmissionsledningarna mellan medlemsstater i EU och tredjeländer för de sektioner av ledningarna som ligger inom en medlemsstats territorium och territoriella vatten.

Medlemsstaterna ska ha genomfört direktiv (EU) 2019/692 i nationell rätt senast den 24 februari 2020. I avsnitt 5 nedan redovisas en bedömning av behovet av genomförandeåtgärder i Sverige.

5 Behovet av genomförandeåtgärder med anledning av det ändrade gasmarknadsdirektivet

Regeringens bedömning: Det ändrade gasmarknadsdirektivet kräver lagändringar när det gäller undantag för ny naturgasinfrastruktur och skyldigheten att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten. Vidare krävs förordningsändringar i fråga om undantag för ny naturgasinfrastruktur och den nationella tillsynsmyndighetens uppgifter.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.
Remissinstanserna har inga invändningar mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning

Genom artikel 1 i direktiv (EU) 2019/692 görs ändringar i artiklarna 2, 9, 14, 34, 36, 41 och 42 i gasmarknadsdirektivet. Vidare införs de nya artiklarna 48a, 49a och 49b.

Definitioner

Definitionen av sammanlänkning i artikel 2.17 i gasmarknadsdirektivet har fått en ny lydelse. Definitionen omfattar nu inte endast transmissionsledningar som passerar eller sträcker sig över en gräns mellan två medlemsstater utan även ledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland fram till den medlemsstatens territorium eller territorialvatten. Den svenska naturgaslagstiftningen innehåller ingen motsvarande definition som behöver justeras.

Redan enligt dagens svenska bestämmelser gäller att gasmarknadsdirektivets grundläggande principer om åtskillnad, tredjepartstillträde och transparens ska tillämpas när det gäller transmissionsledningar mellan Sverige och andra stater, såväl medlemsstater i EU som tredjeland. I nuläget finns dock bara ledningen mellan Sverige och Danmark.

Det finns inte behov av specifika genomförandeåtgärder med anledning av ändringen i artikel 2.17 i gasmarknadsdirektivet.

Åtskillnad av transmission

I artiklarna 9 och 14 i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om hur driften av transmissionsnät ska hållas skild från annan verksamhet. Ändringarna i de artiklarna är relevanta endast för medlemsstater som har valt att inte tillämpa artikel 9.1. Sverige hör inte till de medlemsstaterna. Det finns alltså inte behov av genomförandeåtgärder i Sverige.

Tillträde till tidigare led i rörledningsnätet

I artikel 34 i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om tillträde till tidigare led i rörledningsnätet, s.k. uppströmsledningar. Artikeln är inte relevant för Sverige och har inte motiverat några nationella genomförandeåtgärder (se prop. 2004/05:62 s. 118 och prop. 2010/11:70 s. 153). Ändringarna i artikeln föranleder inte någon annan bedömning.

Artikel 36 i gasmarknadsdirektivet behandlar undantag för större naturgasinfrastrukturprojekt. Bestämmelser som genomför artikeln finns i 9 kap. naturgaslagen (2005:403) och i naturgasförordningen (2006:1043). Genom direktiv (EU) 2019/692 får artikel 36.1 e, 36.3 och 36.4 i gasmarknadsdirektivet en ny lydelse. Det är nödvändigt att göra motsvarande ändringar i naturgaslagen och naturgasförordningen. När det gäller lagändringarna finns överväganden och förslag i avsnitt 6.

Tillsynsmyndighetens skyldigheter och befogenheter

I artikel 41 i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om tillsynsmyndigheternas skyldigheter och befogenheter. Artikel 41.1 c, som gäller samarbete om gränsöverskridande frågor, har fått en ny lydelse som innefattar samarbete med myndigheter i tredjeland. Den nya lydelsen kräver inte någon lagändring utan kan regleras på förordningsnivå.

Regelverk för gränsöverskridande frågor

Artikel 42 i gasmarknadsdirektivet behandlar regelverket för gränsöverskridande frågor. Genom direktiv (EU) 2019/692 tillkommer en ny bestämmelse om samarbete med berörda myndigheter i tredjeländer (artikel 42.6). Den nya bestämmelsen kräver inte någon lagändring utan kan regleras på förordningsnivå.

Tekniska avtal avseende driften av transmissionsledningar

I den nya artikel 48a i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om tekniska avtal avseende driften av överföringsledningar (transmissionsledningar). Det anges att gasmarknadsdirektivet inte påverkar friheten för systemansvariga för överföringssystem eller andra ekonomiska aktörer att ingå tekniska avtal om frågor som rör driften av överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland eller låta dem fortsätta att gälla, i den mån avtalen är förenliga med unionsrätten och relevanta beslut av de nationella tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana avtal ska dock anmälas till de berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter. I Sverige har genomförandet av gasmarknadsdirektivet inte inneburit att det införts bestämmelser som påverkar friheten att ingå sådana tekniska avtal som anges i artikel 48a. Några bestämmelser om skyldighet att anmäla sådana avtal finns inte. Överväganden och lagförslag i den delen redovisas i avsnitt 7.

Undantag när det gäller transmissionsledningar till och från tredjeländer

Den nya artikel 49a i gasmarknadsdirektivet behandlar vissa undantag när det gäller transmissionsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland. Bestämmelserna gäller dock endast ledningar som färdigställts före den 23 maj 2019. Några sådana ledningar finns inte i Sverige. Det finns alltså inte behov av nationella genomförandeåtgärder.

Bemyndigande att inleda förhandlingar och ingå avtal med tredjeland

I artikel 49b i gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland om driften av en transmissionsledning

eller en uppströmsledning. Bestämmelserna riktar sig direkt till Europeiska kommissionen eller medlemsstaterna. Om regeringen skulle inleda förhandlingar med ett tredjeland i frågor som anges i artikel 49b, kommer regeringen att vara skyldig att följa de bestämmelser i artikeln som riktar sig till medlemsstaten. Särskilda genomförandeåtgärder på nationell nivå är motiverade endast om någon annan myndighet än regeringen ska företräda Sverige i sådana förhandlingar. Några planer på att göra detta möjligt finns dock inte.

6 Ny naturgasinfrastruktur

Regeringens förslag: I fråga om ny naturgasinfrastruktur ska undantag från naturgaslagens bestämmelser få beviljas bara om undantaget inte kommer att skada konkurrensen på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen eller skada försörjningstryggheten i fråga om naturgas i EU.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: I 9 kap. naturgaslagen (2005:403) finns bestämmelser som gör det möjligt för den som planerar att bygga en naturgasledning, en lagringsanläggning eller en förgasningsanläggning att få undantag från naturgaslagens bestämmelser om avgränsning av transmissionsverksamhet, tillträde för tredje part till naturgasledningar, lagrings- och förgasningsanläggningar och förhandsreglering av avgifter och övriga villkor. Bestämmelserna ska ses mot bakgrund av artikel 36 i gasmarknadsdirektivet.

I 9 kap. 2 § naturgaslagen anges förutsättningar för att ett undantag ska beviljas. Bestämmelsen svarar mot krav i artikel 36.1 i gasmarknadsdirektivet. Ett undantag får enligt paragrafen i dess hittillsvarande lydelse beviljas bara om

- investeringen stärker konkurrensen vad gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,
- den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,
- den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,
- avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och
- ett beviljat undantag inte kommer att skada konkurrensen eller en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas eller hindra de anläggningar till vilka den eller de nya anläggningarna ska anslutas från att fungera ekonomiskt effektivt.

Som en del av ändringarna i gasmarknadsdirektivet har artikel 36.1 fått en ändrad lydelse när det gäller konkurrensskadlighet och marknadseffektivitet (punkt e). Det har tillkommit krav som innebär att ett undantag inte får skada konkurrensen på de relevanta marknaderna som sannolikt kommer att påverkas av investeringen eller försörjningstryggheten i fråga om naturgas i unionen. Det medför att det är nödvändigt att ändra 9 kap. 2 § på motsvarande sätt.

7 Skyldighet att anmäla avtal om driften av en transmissionsledning till tillsynsmyndigheten

Regeringens förslag: Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av gasmarknadsdirektivet ska anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 48a i det reviderade gasmarknadsdirektivet finns bestämmelser om ”tekniska avtal om frågor som rör driften av överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland”. De avtal som avses kan ingås av ”systemansvariga för överföringssystem eller andra ekonomiska aktörer”. Med ”tekniska avtal” bör förstås avtal som gäller den tekniska driften av en naturgasledning. I naturgaslagen (2005:403) används beteckningen ”transmissionsledning” i stället för ”överföringsledning”.

Det finns i dag inga transmissionsledningar mellan Sverige och tredjeland, och det finns inte heller någon särskild anledning att anta att en sådan ledning kommer att byggas. För att det inte ska råda någon tvekan om att direktiv (EU) 2019/692 har genomförts i Sverige finns ändå skäl att införa de bestämmelser som blir nödvändiga om det i framtiden byggs en sådan transmissionsledning som avses i artikel 48a.

Som framgått i avsnitt 5 krävs i Sverige genomförandeåtgärder endast när det gäller kravet i artikelns andra mening att tekniska avtal ska anmälas till de berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter. Det bör alltså i naturgaslagen införas en bestämmelse om skyldighet för företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett tredjeland att anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten. Med tredjeland bör i detta sammanhang förstås ett land som inte omfattas av gasmarknadsdirektivet. Energimarknadsinspektionen är tillsynsmyndighet i Sverige (34 § naturgasförordningen [2006:1043]).

8 Ändringarna i lagen om beredskapslagring av olja

Regeringens förslag: I definitionerna av beredskapslager, kommersiella lager och lagringsbränslen ändras hänvisningen från avsnitt 3.1 första stycket i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008 om energistatistik till kapitel 3.4 i bilaga A till samma förordning. I definitionen av inhemsk konsumtion införs en statisk hänvisning till kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581. Ett lagringsår förläggs från och med 1 juli ett år till och med 30 juni påföljande år.

Utkastet till förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Statens energimyndighet* har inte haft några synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Beredskapslagringen av olja inom Europeiska unionen styrs av rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter. Direktivet är genomfört i Sverige genom lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja och förordningen (2012:873) om beredskapslagring av olja.

Europeiska kommissionen har beslutat om ett genomförandedirektiv, kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581 av den 19 oktober 2018 om ändring av rådets direktiv 2009/119/EG vad avser metoderna för beräkning av lagringsskyldigheter. Det framgår av skälen att kommissionen har genomfört en utvärdering av hur direktiv 2009/119/EG fungerar och genomförs och att man sett ett behov av att införa ett antal tekniska ändringar av det direktivet, i syfte att underlätta dess genomförande.

För att genomföra kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581 krävs ett par mindre ändringar i lagen om beredskapslagring av olja. Ändringarna avser dels ett lagringsårs förläggning, dels hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik.

När det gäller ändringen av lagringsårets förläggning anger kommissionen i skälen till genomförandedirektiv (EU) 2018/1581 att ändringen bör ge medlemsstaterna ytterligare tid att slutföra de interna administrativa förfarandena och underlätta efterlevnaden av bestämmelserna inom tidsfristen och eventuellt, till lägre kostnader. Att lagringsårets förläggning ändras innebär att lagringsskyldigheten även för andra kvartalet ett visst år ska beräknas på kvantiteter som sålts eller förbrukats under det näst sista kalenderår som föregår det berörda kalenderåret. Både första och andra kvartalets lagringsskyldigheter för 2020 ska således beräknas på uppgifter från 2018. Det kan nämnas att innan direktiv 2009/119/EG trädde i kraft sträckte sig lagringsåret från och med den 1 juli ett år till och med 30 juni påföljande år. Detta framgår av den numera upphävda lagen (1984:1049) om beredskapslagring av olja och kol.

Ändringen av hänvisningarna till förordning (EG) nr 1099/2008 motiverar kommissionen med att denna förordning har ändrats flera gånger, hänvisningarna till särskilda bestämmelser har därför blivit inaktuella och måste anpassas. Hänvisningen till bilaga II till rådets direktiv 2009/119/EG i definitionen av inhemsk konsumtion som också innebär ändrade hänvisningar till förordning (EG) nr 1099/2008, bör vara statisk. De nya hänvisningarna innebär inga ändringar i sak.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2020.

När det gäller beredskapslagring av olja ska det lagringsår som inleddes den 1 april 2019 avslutas den 30 juni 2020.

Promemorians förslag och utkastet till förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker eller har inga invändningar mot förslagen.

Skälen för regeringens förslag

Transmissionsledningar för naturgas mellan EU och tredjeland

Direktiv (EU) 2019/692 ska vara genomfört i Sverige senast den 24 februari 2020. Lagändringarna bör därför träda i kraft så snart som möjligt. De bör kunna träda i kraft den 1 januari 2020. Några övergångsbestämmelser är inte nödvändiga.

Beredskapslagring av olja

Det framgår av kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581 att medlemsstaterna senast den 19 oktober 2019 ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv och att de genast ska överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen. Det framgår vidare att bestämmelserna ska tillämpas från och med den 1 januari 2020. Lagändringarna bör därför träda i kraft den 1 januari 2020. Lagringsårets förläggning ändras genom förslaget och det bör förtydligas i en övergångsbestämmelse att det lagringsår som inleddes den 1 april 2019 avslutas den 30 juni 2020.

10 Konsekvensanalys

Transmissionsledningar för naturgas mellan EU och tredjeland

Som framgått i avsnitt 4 berörs den svenska naturgasmarknaden i begränsad omfattning av den nya regleringen av tredjelandsledning.

Med europeiska mått har Sverige en liten naturgasmarknad där förbrukningen pendlar runt 10 TWh årligen, vilket motsvarar knappt två procent av Sveriges totala energianvändning. Sverige har endast en sammanlänkning med Danmark, vilken försörjer det västsvenska naturgassystemet. Det finns inte några kända planer på att bygga ytterligare förbindelser för naturgas till Sverige, vare sig från något medlemsland i EU eller från tredjeland. Mot bakgrund av den svenska klimat- och energipolitiken finns det inget som talar för att naturgasanvändningen i Sverige kommer att öka så att det finns kommersiella grunder för att finansiera ett projekt med en ny förbindelse till Sverige.

Nya skrivningar i gasmarknadsdirektivet motiverar ändringar i naturgaslagen när det gäller förutsättningarna för undantag för ny infrastruktur. Ändringarna medför inte något utökad resursbehov för Energimarknadsinspektionen.

Lagförslaget innebär även att det införs en anmälningsskyldighet för företag som ingår avtal om den tekniska driften av transmissionsledningarna mellan Sverige och tredjeland. Såvitt känt finns det inte några sådana avtal, och det är inte heller troligt att det finns behov av sådana avtal i framtiden. Lagförslaget bedöms därför inte påverka vare sig företagen på naturgasmarknaden eller Energimarknadsinspektionen.

Prop. 2019/20:16 Förslaget till lag om ändring i naturgaslagen bedöms alltså sammantaget inte ha några egentliga konsekvenser för myndigheter eller företag i Sverige.

Beredskapslagring av olja

Ändringarna i lagen om beredskapslagring av olja föreslås för att genomföra kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581. De ändrade hänvisningarna till förordning (EG) nr 1099/2008 om energistatistik innebär inga ändringar i sak utan är endast en anpassning för att vissa hänvisningar i förordningen blivit inaktuella. Dessa ändringar bedöms därför inte få några konsekvenser.

Ändringen av lagringsårets förläggning innebär att lagringsskyldigheten även fortsättningsvis ska beräknas på ett år men att lagringsskyldigheten, för det aktuella referensåret förskjuts tre månader. Lagringsåret 2019/2020 förlängs med tre månader men det kommer inte att påverka aktörernas totala lagringsskyldighet under övergångsperioden.

Förslaget bedöms för övrigt inte få några konsekvenser.

11.1 Förslaget till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

9 kap. Undantag

Förutsättningar för undantag

2 § Ett undantag enligt 1 § får beviljas bara om

1. investeringen stärker konkurrensen *när det* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

2. den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

3. den eller de berörda anläggningarna kommer att innehas av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

4. avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

5. ett beviljat undantag inte kommer att

a) skada konkurrensen *på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen,*

b) *skada* en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas,

c) hindra de anläggningar till vilka den eller de nya anläggningarna *ska* anslutas från att fungera ekonomiskt effektivt, *eller*

d) *skada försörjningstryggheten i fråga om naturgas i Europeiska unionen.*

Första stycket 3 gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

I paragrafen finns bestämmelser om förutsättningar för att ny naturgasinfrastruktur ska beviljas undantag enligt 1 §. I sak ändras paragrafen när det gäller de förutsättningar som anges i *första stycket 5*. Övriga ändringar är språkliga eller redaktionella. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Ändringarna är föranledda av att artikel 36.1 e i gasmarknadsdirektivet har fått en ny lydelse.

10 kap. Tillsyn m.m.

Skyldighet att anmäla avtal till tillsynsmyndigheten

14 § *Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692, ska anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten.*

Paragrafen är ny och innehåller en bestämmelse om skyldighet att anmäla vissa avtal till tillsynsmyndigheten (Energimarknadsinspektionen). Övervägandena finns i avsnitt 7.

I förarbetena till naturgaslagen utvecklas vad som är en transmissionsledning (prop. 2004/05:62 s. 198). Med transmission avses i lagen överföring av naturgas i en högtrycksledning eller ett nät som i huvudsak består av högtrycksledningar med undantag för högtrycksledning som huvudsakligen används i samband med lokal distribution av naturgas (1 kap. 6 a §).

Bestämmelsen har tillkommit med anledning av den nya artikel 48a i gasmarknadsdirektivet.

11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2012:806) om beredskapslagring av olja

1 kap. Inledande bestämmelser

2 § I denna lag betyder

allvarligt försörjningsavbrott: kraftig och plötslig minskning av leveranserna av råolja eller petroleumprodukter till Europeiska unionen eller till en medlemsstat vare sig den medfört ett gällande internationellt beslut om ibruktagande av lager eller inte,

beredskapslager: lager av sådana energiprodukter som förtecknas i *kapitel 3.4 i bilaga A* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik som medlemsstaterna i Europeiska unionen är skyldiga att ha enligt rådets direktiv 2009/119/EG om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter och enligt avtal om ett internationellt energiprogram av den 18 november 1974,

inhemsk konsumtion: totala mängder energiprodukter, beräknade enligt bilaga II till rådets direktiv 2009/119/EG, i lydelsen enligt *kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581*, som levererats inom landet både för energjämdamål och för andra ändamål och som omfattar leveranser till omvandlingssektorn, industrin, transporter, hushåll och andra sektorer för slutkonsumtion inklusive energisektorns egen konsumtion med undantag för bränsle som krävs för raffinering,

kommersiella lager: sådana lager av energiprodukter som förtecknas i *kapitel 3.4 i bilaga A* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 som hålls av ekonomiska aktörer och som inte omfattas av kraven i rådets direktiv 2009/119/EG,

lagringsbränslen: ett eller flera av de bränslen som förtecknas i *kapitel 3.4 i bilaga A* till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008,

lagringsår: perioden från och med 1 juli ett år till och med 30 juni påföljande år, *referensår*: det kalenderår som föregår ett lagringsår,

tillsynsmyndighet: den myndighet som regeringen utser enligt 8 kap. 1 §.

I paragrafen definieras ord och uttryck som används i lagen. I definitionerna av beredskapslager, kommersiella lager och lagringsbränslen ersätts den tidigare hänvisningen till avsnitt 3.1 första stycket i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008 av en hänvisning till kapitel 3.4 i bilaga A till samma förordning. Hänvisningen till bilaga II till rådets direktiv 2009/119/EG i definitionen av inhemsk konsumtion är utformad på så sätt att den avser direktivet i en viss angiven lydelse, s.k. statisk hänvisning. Den nya lydelsen av bilaga II innebär ändrade hänvisningar till förordning (EG) nr 1099/2008. De nya hänvisningarna innebär inga ändringar i sak.

Definitionen av lagringsår ändras så att året löper från och med 1 juli ett år till och med 30 juni påföljande år. Att lagringsårets förläggning ändras innebär att lagringsskyldigheten även för andra kvartalet ett visst år ska beräknas på uppgifter från det näst sista kalenderåret som föregår det berörda kalenderåret (referensår). Lagringsåret 2019/2020 ska således beräknas på uppgifter från referensåret 2018.

Ändringarna är föranledda av kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2018/1581.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelse

Prop. 2019/20:16

Lagen träder i kraft den 1 januari 2020. Det lagringsår som inleddes den 1 april 2019 ska avslutas den 30 juni 2020.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/692

av den 17 april 2019

om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden för naturgas, som stegvis har genomförts i hela unionen sedan 1999, syftar till att skapa faktiska valmöjligheter för alla slutkunder i unionen, både enskilda och företag, nya affärsmöjligheter, rättvisa konkurrensvillkor, konkurrenskraftiga priser, effektiva investeringssignaler och högre kvalitet på tjänsterna, och ska även bidra till försörjningstrygghet och hållbarhet.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG ⁽⁴⁾ och direktiv 2009/73/EG ⁽⁵⁾ har ett betydande steg tagits mot fullbordandet av den inre marknaden för naturgas.
- (3) Det här direktivet syftar till att undanröja hindren för fullbordandet av den inre marknaden för naturgas till följd av underlåtenheten att tillämpa unionens marknadsregler för gasöverföringsledningar till och från tredjeländer. De ändringar som införs genom detta direktiv syftar till att säkerställa att reglerna för gasöverföringsledningar som kopplar samman två eller fler medlemsstater också är tillämpliga inom unionen på gasöverföringsledningar till och från tredjeländer. Detta kommer att göra lagstiftningen inom unionen samstämmig och samtidigt motverka snedvridning av konkurrensen på unionens inre marknad för energi och negativa effekter på försörjningstryggheten. Det kommer också att öka transparensen och skapa rättslig säkerhet för marknadsaktörerna, särskilt investerare i gasinfrastruktur och systemanvändare, vad gäller det tillämpliga regelverket.

⁽¹⁾ EUT C 262, 25.7.2018, s. 64.

⁽²⁾ EUT C 361, 5.10.2018, s. 72.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 15 april 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/55/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EUT L 176, 15.7.2003, s. 57).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

- (4) För att ta hänsyn till avsaknaden av särskilda unionsregler för gasöverföringsledningar till och från tredjeländer före dagen för detta direktivs ikraftträdande, bör medlemsstaterna kunna bevilja undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2009/73/EG för sådana gasöverföringsledningar som är färdigställda före dagen för detta direktivs ikraftträdande. Den relevanta dagen för tillämpning av andra åtskillnadsmodeller än åtskilt ägande bör anpassas för gasöverföringsledningar till och från tredjeländer.
- (5) Rörledningar som kopplar samman ett projekt för olje- eller gasproduktion i ett tredjeländ med en bearbetningsanläggning eller slutlig landningsterminal i en medlemsstat bör anses vara rörledningsnät i tidigare led. Rörledningar genom vilka ett projekt för olje- eller gasproduktion i en medlemsstat kopplas samman med en bearbetningsanläggning eller slutlig landningsterminal i ett tredjeländ bör inte anses vara rörledningsnät i tidigare led vid tillämpningen av detta direktiv eftersom sådana rörledningar sannolikt inte i betydande grad påverkar den inre marknaden för energi.
- (6) Systemansvariga för överföringssystem bör vara fria att ingå tekniska avtal med systemansvariga för överföringssystem eller andra enheter i tredjeländer om frågor som rör drift och sammanlänkning av överföringssystem, under förutsättning att innehållet i dessa avtal är förenligt med unionslagstiften.
- (7) Tekniska avtal om driften av överföringsledningar mellan systemansvariga för överföringssystem eller andra enheter bör fortsätta att gälla under förutsättning att de följer unionsrätten och relevanta beslut av den nationella tillsynsmyndigheten.
- (8) Om sådana tekniska avtal har ingåtts krävs enligt detta direktiv inte något ingående vare sig av ett internationellt avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeländ eller av ett avtal mellan unionen och ett tredjeländ om driften av den berörda gasöverföringsledningen.
- (9) Tillämpligheten av direktiv 2009/73/EG på gasöverföringsledningar till och från tredjeländer förblir begränsad till medlemsstaternas territorium. När det gäller gasöverföringsledningar till havs bör direktiv 2009/73/EG gälla i territorialvatten tillhörande den medlemsstat i vilken den första sammanlänkingspunkten med medlemsstaternas nät är belägen.
- (10) Befintliga avtal om driften av överföringsledningar som ingåtts mellan en medlemsstat och ett tredjeländ bör kunna fortsätta att gälla i enlighet med detta direktiv.
- (11) När det gäller avtal eller delar av avtal med tredjeländer som kan påverka unionens gemensamma regler bör ett konsekvent och öppet förfarande införas som gör det möjligt att på en medlemsstats begäran bemyndiga den att ändra, utvidga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeländ om driften av en överföringsledning eller ett tidigare led i rörledningsnätet mellan medlemsstaten och ett tredjeländ. Förfarandet bör inte försena genomförandet av detta direktiv, bör inte påverka fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna och bör gälla för befintliga och nya avtal.
- (12) Om det är uppenbart att innehållet i ett avtal omfattas till en del av unionens behörighet och till en del av en medlemsstats behörighet är det avgörande att säkerställa nära samarbete mellan den medlemsstaten och unionsinstitutionerna.
- (13) Kommissionens förordning (EU) 2015/703 ⁽⁶⁾, kommissionens förordning (EU) 2017/459 ⁽⁷⁾, kommissionens beslut 2012/490/EU ⁽⁸⁾ samt kapitlen III, V, VI och IX, och artikel 28 i kommissionens förordning (EU) 2017/460 ⁽⁹⁾ är tillämpliga på entrypunkter från och exitpunkter till tredjeländer, i enlighet med den berörda nationella tillsynsmyndighetens relevanta beslut, medan kommissionens förordning (EU) nr 312/2014 ⁽¹⁰⁾ endast gäller balanseringsområden inom unionens gränser.

⁽⁶⁾ Kommissionens förordning (EU) 2015/703 av den 30 april 2015 om fastställandet av nätföreskrifter med regler för driftskompatibilitet och informationsutbyte (EUT L 113, 1.5.2015, s. 13).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/459 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för mekanismer för kapacitetstilldelning i överföringssystem för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 984/2013 (EUT L 72, 17.3.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens beslut 2012/490/EU av den 24 augusti 2012 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten (EUT L 231, 28.8.2012, s. 16).

⁽⁹⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/460 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för harmoniserade tariffstrukturer för överföring av gas (EUT L 72, 17.3.2017, s. 29).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 312/2014 av den 26 mars 2014 om fastställandet av nätföreskrifter för balansering av överföringsnät för gas (EUT L 91, 27.3.2014, s. 15).

- (14) För att fatta beslut om att bemyndiga eller vägra att bemyndiga en medlemsstat att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (15) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skapa enhetlighet i lagstiftningen inom unionen och samtidigt motverka snedvridning av konkurrensen på unionens inre marknad för energi, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (16) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (17) Direktiv 2009/73/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/73/EG

Direktiv 2009/73/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 led 17 ska ersättas med följande:

"17. *sammanlänkning*: en överföringsledning som passerar eller sträcker sig över en gräns mellan medlemsstater i syfte att koppla samman dessa medlemsstaters nationella överföringsystem eller en överföringsledning mellan en medlemsstat och ett tredjeland fram till den medlemsstatens territorium eller territorialvatten."

2. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 8 ska första stycket ersättas med följande:

"8. Om överföringsystemet den 3 september 2009 tillhörde ett vertikalt integrerat företag får en medlemsstat besluta att inte tillämpa punkt 1. Vad gäller den del av överföringsystemet som kopplar samman en medlemsstat med ett tredjeland, mellan den medlemsstatens gräns och den första anslutningspunkten i den medlemsstatens nät, om överföringsystemet den 23 maj 2019 tillhörde ett vertikalt integrerat företag, får en medlemsstat besluta att inte tillämpa punkt 1."

- b) Punkt 9 ska ersättas med följande:

"9. Om överföringsystemet den 3 september 2009 tillhörde ett vertikalt integrerat företag och det finns arrangemang som säkerställer att den systemansvarige för överföringsystemet faktiskt är mer oberoende än vad som föreskrivs i bestämmelserna i kapitel IV, får en medlemsstat besluta att inte tillämpa punkt 1 i denna artikel.

Vad gäller den del av överföringsystemet som kopplar samman en medlemsstat med ett tredjeland, mellan den medlemsstatens gräns och den första anslutningspunkten i den medlemsstatens nät, om överföringsystemet den 23 maj 2019 tillhör ett vertikalt integrerat företag och det finns arrangemang som säkerställer att den systemansvarige för överföringsystemet faktiskt är mer oberoende än vad som föreskrivs i bestämmelserna i kapitel IV, får den medlemsstaten besluta att inte tillämpa punkt 1 i denna artikel."

3. Artikel 14.1 ska ersättas med följande:

"1. Om överföringsystemet den 3 september 2009 tillhörde ett vertikalt integrerat företag, får en medlemsstat besluta att inte tillämpa artikel 9.1 och utse en oberoende systemansvarig (ISO) på förslag av överföringsystemets ägare (TSOW).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Vad gäller den del av överföringssystemet som kopplar samman en medlemsstat med ett tredjeland, mellan den medlemsstatens gräns och den första anslutningspunkten i den medlemsstatens nät, om överföringssystemet den 23 maj 2019 tillhörde ett vertikalt integrerat företag, får den medlemsstaten besluta att inte tillämpa artikel 9.1 och utse en oberoende systemansvarig (ISO) på förslag av överföringssystemets ägare (TSOW).

Utnämningen av en oberoende systemansvarig (ISO) ska godkännas av kommissionen.”

4. Artikel 34.4 ska ersättas med följande:

”4. Vid gränsöverskridande tvister ska de tvistlösningsförfaranden tillämpas som gäller i den medlemsstat som har jurisdiktion över de tidigare leden i rörledningsnätet till vilka tillträde vägras. Vid gränsöverskridande tvister där flera medlemsstater täcker det berörda systemet ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra i syfte att säkerställa att bestämmelserna i detta direktiv tillämpas konsekvent. Om ett tidigare led i rörledningsnätet har sitt ursprung i ett tredjeland och är sammankopplat med minst en medlemsstat ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra, och den medlemsstat i vilken den första entrypunkten i medlemsstaternas nät är belägen ska samråda med det berörda tredjeland i vilket rörledningsnätet i tidigare led har sitt ursprung, i syfte att säkerställa att detta direktiv, när det gäller det berörda nätet, tillämpas konsekvent inom medlemsstaternas territorium.”

5. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

”e) Undantaget får inte skada konkurrensen på de relevanta marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen, en effektivt fungerande inre marknad för naturgas, effektivt fungerande berörda reglerade system eller försörjningstryggheten i fråga om naturgas i unionen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den tillsynsmyndighet som avses i kapitel VIII får besluta, från fall till fall, om det undantag som avses i punkterna 1 och 2.

Innan beslutet om undantag antas ska den nationella tillsynsmyndigheten, eller i förekommande fall en annan behörig myndighet i den medlemsstaten, samråda med

- a) de nationella tillsynsmyndigheterna i de medlemsstater vars marknader sannolikt kommer att påverkas av den nya infrastrukturen, och
- b) tredjelandets berörda myndigheter, om den berörda infrastrukturen är sammankopplad med unionens nät, som omfattas av en medlemsstats jurisdiktion, och har sitt ursprung eller sin slutpunkt i ett eller flera tredjeländer.

Om de tredjelandensmyndigheter som rådfrågats inte svarar inom rimlig tid eller inom en fastställd tidsfrist på högst tre månader får den berörda nationella tillsynsmyndigheten anta det beslut som krävs.”

c) Punkt 4 andra stycket ska ersättas med följande:

”När samtliga berörda tillsynsmyndigheter har kommit överens beträffande begäran om undantag inom sex månader från den dag då begäran mottogs av den sista av dessa tillsynsmyndigheter, ska de informera byrån om detta. Om den berörda infrastrukturen är en överföringsledning mellan en medlemsstat och ett tredjeland får, innan beslutet om undantag antas, den nationella tillsynsmyndigheten, eller i förekommande fall en annan behörig myndighet i den medlemsstat där den första sammanlänkningspunkten med medlemsstaternas nät är belägen, samråda med den berörda myndigheten i det tredjelandet, i syfte att, vad gäller den berörda infrastrukturen, säkerställa att detta direktiv tillämpas konsekvent inom medlemsstaternas territorium och, i förekommande fall, i den medlemsstatens territorialvatten. Om den tredjelandensmyndighet som rådfrågats inte svarar inom rimlig tid eller inom en fastställd tidsfrist på högst tre månader får den berörda nationella tillsynsmyndigheten anta det beslut som krävs.”

6. Artikel 41.1 c ska ersättas med följande:

”c) Samarbeta om gränsöverskridande frågor med tillsynsmyndigheten eller myndigheterna i de andra berörda medlemsstaterna och med byrån. För infrastruktur till och från ett tredjeland kan tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den första sammanlänkningspunkten med medlemsstaternas nät är belägen efter samråd med tillsynsmyndigheterna i andra berörda medlemsstater samarbeta med tredjelandets berörda myndigheter, i syfte att för denna infrastruktur uppnå en konsekvent tillämpning av detta direktiv inom medlemsstaternas territorium.”

7. I artikel 42 ska följande punkt läggas till:

"6. Tillsynsmyndigheterna, eller, i förekommande fall, andra behöriga myndigheter kan samråda och samarbeta med de berörda myndigheterna i tredjeländer när det gäller driften av gasinfrastruktur till och från tredjeländer, i syfte att, vad gäller den berörda infrastrukturen, säkerställa att detta direktiv tillämpas konsekvent i medlemsstatens territorium och territorialvatten."

8. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 48a

Tekniska avtal avseende driften av överföringsledningar

Detta direktiv påverkar inte friheten för systemansvariga för överföringssystem eller andra ekonomiska aktörer att ingå tekniska avtal om frågor som rör driften av överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland eller låta dem fortsätta att gälla, i den mån avtalen är förenliga med unionsrätten och relevanta beslut av de nationella tillsynsmyndigheterna i de berörda medlemsstaterna. Sådana avtal ska anmälas till de berörda medlemsstaternas tillsynsmyndigheter."

9. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 49a

Undantag när det gäller överföringsledningar till och från tredjeländer

1. När det gäller gasöverföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland som färdigställdes före den 23 maj 2019, får den medlemsstat i vilken den första anslutningspunkten för en sådan överföringsledning till en medlemsstats nät är belägen, av objektiva skäl, till exempel kostnadstäckningsskäl eller försörjningstrygghetsskäl, besluta att göra undantag från artiklarna 9, 10, 11 och 32 samt artikel 41.6, 41.8 och 41.10 för avsnitten av sådana gasöverföringsledningar i dess territorium och territorialvatten, förutsatt att ett sådant undantag inte skulle skada konkurrensen i unionen eller en effektivt fungerande inre marknad för naturgas, eller för en trygg energiförsörjning i unionen.

Undantaget ska vara tidsbegränsat upp till 20 år, på grundval av en objektiv motivering, som kan förnyas om det är berättigat och får förenas med villkor som bidrar till uppnåendet av ovan nämnda förhållanden.

Sådana undantag ska inte vara tillämpliga på överföringsledningar mellan en medlemsstat och ett tredjeland som är skyldigt att införliva detta direktiv och som på ett ändamålsenligt sätt har genomfört detta direktiv enligt ett avtal som ingåtts med unionen.

2. Om den berörda överföringsledningen är belägen i mer än en medlemsstats territorium ska den medlemsstat i vars territorium den första anslutningspunkten till medlemsstaternas nät ligger efter samråd med samtliga berörda medlemsstater besluta om att bevilja undantag för den överföringsledningen.

På begäran av de berörda medlemsstaterna kan kommissionen besluta att inta en observatörsroll i samrådet mellan den medlemsstat på vars territorium den första anslutningspunkten är belägen och tredjlandet med avseende på konsekvent tillämpning av detta direktiv i medlemsstatens territorium och territorialvatten där den första sammanlänkningspunkten är belägen, inbegripet beviljandet av undantag för sådana överföringsledningar.

3. Beslut enligt punkterna 1 och 2 ska antas senast den 24 maj 2020. Medlemsstaterna ska anmäla dessa beslut till kommissionen och offentliggöra dem.

Artikel 49b

Bemyndigande

1. Befintliga avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland om driften av en överföringsledning eller ett tidigare led i rörledningsnätet får, utan att det påverkar andra skyldigheter som följer av unionsrätten, eller fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna, fortsätta att gälla till dess att ett efterföljande avtal mellan unionen och samma tredjeland träder i kraft eller om förfarandet i punkterna 2–15 i denna artikel tillämpas.

2. Om en medlemsstat har för avsikt att inleda förhandlingar med ett tredjeland i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland om driften av en överföringsledning, och det gäller frågor som helt eller delvis omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, ska den anmäla detta skriftligen till kommissionen, utan att det påverkar fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna.

En sådan anmälan ska inbegripa relevant dokumentation och uppgift om vilka bestämmelser som ska tas upp vid förhandlingarna eller omförhandlas, syftet med förhandlingarna samt all annan relevant information, och den ska översändas till kommissionen senast fem månader före det planerade inledandet av förhandlingarna.

3. Efter det att kommissionen har fått den anmälan som avses i punkt 2 ska den bemyndiga den berörda medlemsstaten att inleda formella förhandlingar med ett tredjeland avseende den del som kan påverka unionens gemensamma regler såvida den inte anser att inledande av sådana förhandlingar skulle

- a) vara oförenliga med unionsrätten av andra skäl än fördelningen av befogenheter mellan unionen och medlemsstaterna,
- b) skada den inre naturgasmarknadens funktion, konkurrensen eller försörjningstryggheten i en medlemsstat eller unionen,
- c) undergräva målen för unionens pågående förhandlingar om mellanstatliga avtal med ett tredjeland,
- d) vara diskriminerade.

4. Vid genomförandet av bedömningen enligt punkt 3 ska kommissionen ta hänsyn till huruvida det planerade avtalet gäller en överföringsledning eller en rörledning i tidigare led som bidrar till diversifiering av naturgasförsörjning och leverantörer genom nya naturgaskällor.

5. Inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 2 ska kommissionen anta ett beslut om att bemyndiga eller att vägra att bemyndiga en medlemsstat att inleda förhandlingar i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland. Om ytterligare information krävs för att anta ett beslut ska perioden på 90 dagar börja löpa från den dag den ytterligare informationen mottogs.

6. Om kommissionen inte antar ett beslut om att vägra att bemyndiga en medlemsstat att inleda förhandlingar i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland, ska den informera den berörda medlemsstaten om detta och ange skälen för detta.

7. Beslut om att bemyndiga eller vägra att bemyndiga en medlemsstat att inleda förhandlingar i syfte att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal med ett tredjeland ska, antas genom genomförandeakter, i enlighet med förfarandet i artikel 51.2.

8. Kommissionen får ge vägledning och begära att specifika klausuler införs i det planerade avtalet i syfte att säkerställa förenlighet med unionsrätten i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2017/684 (*).

9. Kommissionen ska hållas informerad om framstegen i och resultaten av förhandlingarna om att ändra, förlänga, anpassa, förnya eller ingå ett avtal under de olika faserna och får begära att få delta i sådana förhandlingar mellan medlemsstaten och tredjelandet i enlighet med beslut (EU) 2017/684.

10. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om de beslut som antas enligt punkt 5.

11. Innan ett avtal med ett tredjeland undertecknas ska den berörda medlemsstaten till kommissionen anmäla utgången av förhandlingarna och översända texten till det förhandlade avtalet till kommissionen.

12. När kommissionen har mottagit anmälan enligt punkt 11 ska den bedöma det framförhandlade avtalet enligt punkt 3. Om kommissionen finner att förhandlingarna har resulterat i ett avtal som är förenligt med punkt 3 ska den bemyndiga medlemsstaten att underteckna och ingå avtalet.

13. Inom 90 dagar efter det att den anmälan som avses i punkt 11 har mottagits, ska kommissionen anta ett beslut om att bemyndiga eller vägra att bemyndiga en medlemsstat att underteckna och ingå ett avtal med ett tredjeland. Om ytterligare information krävs för att anta ett beslut ska perioden på 90 dagar börja löpa från den dag den ytterligare informationen mottogs.

14. Om kommissionen antar ett beslut enligt punkt 13 om att bemyndiga en medlemsstat att underteckna och ingå avtalet med tredjeland, ska den berörda medlemsstaten till kommissionen anmäla ingäendet och ikraftträdandet av avtalet samt senare ändringar av det avtalets status.

15. Om kommissionen inte antar ett beslut i enlighet med punkt 13 om att vägra att bemyndiga en medlemsstat att underteckna och ingå avtalet med tredjeland, ska den informera den berörda medlemsstaten om detta och ange skälen.

(*) Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2017/684 av den 5 april 2017 om inrättandet av en mekanism för informationsutbyte om mellanstatliga avtal och icke-bindande instrument mellan medlemsstaterna och tredjeländer på energiområdet och om upphävande av beslut nr 994/2012/EU (EUT L 99, 12.4.2017, s. 1)."

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 24 februari 2020, utan att det påverkar eventuella undantag i enlighet med artikel 49a i direktiv 2009/73/EG. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Genom undantag från första stycket ska kustlösa medlemsstater som varken har geografiska gränser, eller en överföringsledning, till ett tredjeland inte vara skyldiga att sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv.

Genom undantag från första stycket ska Cypern och Malta på grund av sitt geografiska läge inte vara skyldiga att sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv så länge dessa stater inte har någon infrastruktur, inbegripet rörledningsnät i tidigare led, som kopplar samman dem med tredjeländer.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 17 april 2019.

På Europaparlamentets vägnar
A. TAJANI
Ordförande

På rådets vägnar
G. CIAMBA
Ordförande

Förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403)

Härigenom föreskrivs³ i fråga om naturgaslagen (2005:403)

dels att 9 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 10 kap. 14 §, och närmast före 10 kap. 14 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Ett undantag enligt 1 § får beviljas bara om

a) investeringen stärker konkurrensen *vad* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

b) den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

c) den eller de berörda anläggningarna kommer att innehåsa av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

d) avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

e) ett beviljat undantag inte kommer att skada konkurrensen eller en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas *eller* hindra de anläggningar, till vilka den eller de nya anläggningarna *skall* anslutas, från att fungera ekonomiskt effektivt.

1. investeringen stärker konkurrensen *när det* gäller gasförsörjningen samt ökar försörjningstryggheten,

2. den risk som är förenad med investeringen är sådan att investeringen inte blir av om undantaget inte beviljas,

3. den eller de berörda anläggningarna kommer att innehåsa av en juridisk person som inte innehar befintliga naturgasanläggningar,

4. avgifter tas ut endast av användarna av de nya anläggningarna, och

5. ett beviljat undantag inte kommer att

a) skada konkurrensen *på de marknader som sannolikt kommer att påverkas av investeringen* eller en ekonomiskt effektivt fungerande inre marknad för naturgas,

b) hindra de anläggningar till vilka den eller de nya anläggningarna *ska* anslutas från att fungera ekonomiskt effektivt, *eller*

c) *skada försörjningstryggheten i fråga om naturgas i Europeiska unionen.*

Föreskriften i första stycket c gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

Första stycket 3 gäller inte i sådana fall som avses i 1 § andra stycket.

³ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692.

***Skyldighet att anmäla avtal till
tillsynsmyndigheten***

14 §

Ett företag som ingår ett avtal som gäller den tekniska driften av en transmissionsledning mellan Sverige och ett land som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692, ska anmäla avtalet till tillsynsmyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2020.

Förteckning över remissinstanserna

Prop. 2019/20:16
Bilaga 3

Efter remiss har yttranden över promemorian Ändrat gasmarknadsdirektiv med nya bestämmelser om transmissionsledningar mellan EU och tredjeland lämnats av Energimarknadsinspektionen, Energigas Sverige, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Statens energimyndighet och Swedegas AB.

Regelrådet har avstått från att yttra sig.

DIREKTIV

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEDIREKTIV (EU) 2018/1581

av den 19 oktober 2018

om ändring av rådets direktiv 2009/119/EG vad avser metoderna för beräkning av lagringsskyldigheter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 3.4, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 22 i direktiv 2009/119/EG har kommissionen genomfört en utvärdering av hur direktivet fungerar och genomförs (halvtidsutvärdering), och man underströk behovet av att införa ett antal tekniska ändringar av direktivet, i syfte att underlätta dess genomförande ⁽²⁾.
- (2) Att skjuta upp starten på den nya årliga lagringsskyldigheten enligt direktiv 2009/119/EG med tre månader bör ge medlemsstaterna ytterligare tid att slutföra de interna administrativa förfarandena och underlätta efterlevnaden av bestämmelserna inom tidsfristen och, eventuellt, till lägre kostnader.
- (3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 ⁽³⁾ är en referenspunkt för definitionen av de olika produkter som är relevanta för beräkningen av lagringsskyldigheten, nivån på beredskapslagren, särskilda lager och för rapporteringsändamål. Förordning (EG) nr 1099/2008 har ändrats flera gånger. Till följd av detta har hänvisningar till särskilda bestämmelser i förordning (EG) nr 1099/2008 i direktiv 2009/119/EG blivit inaktuella och måste anpassas så att de hänvisar till de lämpliga bestämmelserna i den förordningen.
- (4) Tillämpningen av två olika metoder för att beräkna de kvantiteter nafta som inte är relevanta för beräkningen av lagringsskyldigheten, beroende på om naftautbytet under föregående år var mindre eller större än 7 %, har i praktiken lett till fluktuationer i lagringsskyldigheten för vissa medlemsstater, vilket kan leda till en stor finansiell börda och brist på efterlevnad, som inte motiveras av direktivets mål. Att avskaffa tröskeln på 7 % och att ge samma alternativ till alla medlemsstater bör bidra till att undanröja ojämlikheter och omotiverade fluktuationer.
- (5) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽⁴⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från den kommitté som föreskrivs i artikel 23 i direktiv 2009/119/EG.

⁽¹⁾ EUT L 265, 9.10.2009, s. 9.

⁽²⁾ Kommissionens arbetsdokument om halvtidsutvärdering av rådets direktiv 2009/119/EG om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter (SWD (2017) 439 final)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2009/119/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska led i ersättas med följande:

"i) *oljelager*: lagren av de energiprodukter som förtecknas i kapitel 3.4 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008".

2. I artikel 3 ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Utan hinder av punkt 2 ska den genomsnittliga dagliga nettoimport och den inhemska konsumtion som avses i den punkten i fråga om perioden 1 januari–30 juni varje kalenderår, fastställas på grundval av de kvantiteter som importerats eller konsumerats under det näst sista kalenderåret som föregår det berörda kalenderåret."

3. I artikel 6 ska den andra meningen i stycke 1 ersättas med följande:

"Det registret ska särskilt innehålla de uppgifter som krävs för att exakt lokalisera den oljedepå, det raffinaderi eller den lageranläggning där det ifrågakvarande lagret befinner sig och den berörda mängden, lagrets ägare och dess art, med hänvisning till de kategorier som fastställs i bilaga A kapitel 3.4 i förordning (EG) nr 1099/2008."

4. I artikel 9 ska den första meningen i stycke 2 ersättas med följande:

"2. De särskilda lagren kan endast bestå av en eller flera av följande produktkategorier, så som de definieras i bilaga A kapitel 3.4 i förordning (EG) nr 1099/2008:"

5. Artikel 9.3 tredje stycket ska ersättas med följande:

"Den råoljeekvivalent som avses i första och andra stycket beräknas genom att summan av den observerade inhemska bruttotillförseln, enligt definitionen i avsnitt 3.2.2.11 i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008, för de produkter som ingår i de använda kategorierna multipliceras med en faktor på 1,2. Den internationella bunkringen tas inte med i beräkningen."

6. I bilaga II ska andra stycket ersättas med följande:

"Inhemska förbrukning är summan av den aggregerade "observerade inhemska bruttotillförseln" enligt definitionen i avsnitt 3.2.2.11 i bilaga C till förordning (EG) nr 1099/2008 av endast följande produkter: motorbensin, flygbensin, jetbränsle av bensintyp (jetbränsle av naftatyp eller JP4), flygfotogen, annan fotogen, gasolja/dieselolja (destillerad eldningsolja) och eldningsolja (högsavlig och lågsavlig) enligt definitionen i kapitel 3.4 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008."

7. I bilaga III ska punkt a i sjätte stycket ersättas med följande:

"a) antingen ta med alla andra lager av petroleumprodukter som identifieras i bilaga A kapitel 3.4 i förordning (EG) nr 1099/2008, och beräkna råoljeekvivalenten genom att multiplicera mängderna med faktorn 1,065, eller".

8. Bilaga I ska ersättas med texten i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 19 oktober 2019 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2020.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 oktober 2018.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

"BILAGA I

METOD FÖR BERÄKNING AV RÅOLJEEKVIVALENTER FÖR IMPORTERADE PETROLEUMPRODUKTER

Medlemsstaterna ska beräkna råoljEEKVIVALENTERNA för importerade petroleumprodukter som avses i artikel 3 med hjälp av följande metod.

1. Summan av nettoimport av råolja, naturgasvätskor (NGL), insatsvaror till raffinaderier och andra kolväten, enligt definition i bilaga A, kapitel 3.4 i förordning (EG) nr 1099/2008 (*), ska beräknas och anpassas till eventuella lagerförändringar. Från det erhållna beloppet ska ett av följande belopp dras av för naftautbyte:

- 4 %,
- det genomsnittliga naftautbytet,
- den faktiska naftaförbrukningen netto.

2. Summan av nettoimporten av alla andra petroleumprodukter, enligt definition i bilaga A, kapitel 3.4 i förordning (EG) nr 1099/2008, med undantag av nafta, ska beräknas och anpassas för att ta hänsyn till lagerförändringar och ska multipliceras med en faktor 1,065.

Summan av de belopp som erhålls från 1 och 2 utgör råoljEEKVIVALENTERNA.

Den internationella bunkringen ska inte tas med i beräkningen.

(*) Ändrad genom kommissionens förordning (EU) 2017/2010 av den 9 november 2017."

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2019-09-04

Närvarande: F.d. justitierådet Eskil Nord samt justitieråden Kerstin Calissendorff och Inga-Lill Askersjö.

Transmissionsledningar för naturgas mellan EU och tredjeland

Enligt en lagrådsremiss den 29 augusti 2019 har regeringen (Infrastrukturdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i naturgaslagen (2005:403).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Andreas Lindholm.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Infrastrukturdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 19 september 2019

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hultqvist, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Hallberg, Nordmark

Föredragande: statsrådet Ygeman

Regeringen beslutar proposition 2019/20:16 Transmissionsledningar för naturgas mellan EU och tredjeländ

